

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2023.

«ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ»

*«Ανάμνησις της από του παραδείσου εξο-
ρίας του πρωτοπλάστου Αδάμ»*

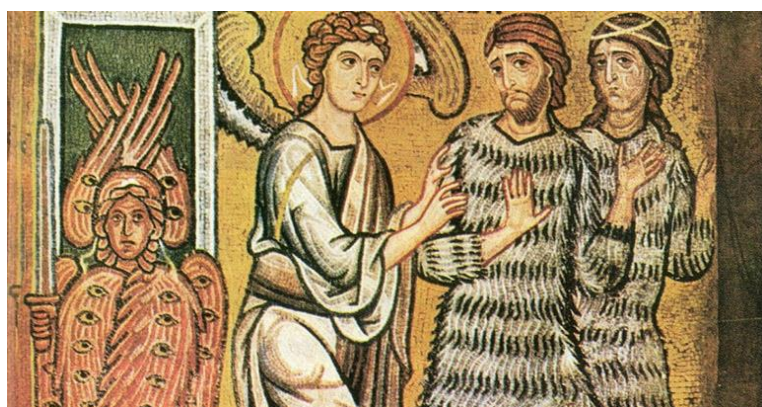
*Πορφυρίου επισκόπου Τάζης, Φωτεινής
της Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου και λοιπών
μαρτύρων, Ιωάννου νεομάρτυρος του εν
Κωνσταντινουπόλει.*

έτος 16^ο Τεύχος 691

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Αποστολικό ανάγνωσμα(Ρωμ.13,11-14,40)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- Θεολόγου

«αλλ' ενδύσασθε τον Κύριον Ιη-
σουν Χριστόν, και της σαρκός πρό-
νοιαν μη ποιείσθε εις επιθυ-
μίας»(Ρωμ.13,14)

Αγαπητοί μου αδελφοί, σή-
μερα βρισκόμαστε στο κατώφλι της
Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής
και ακούσαμε από τον Απόστολο

Παύλο, στο αποστολικό ανάγνωσμα, να καλεί τους χριστιανούς, ενόψει της έλευ-
σης της ημέρας του Χριστού, να αφήσουν στην άκρη τα έργα της αμαρτίας και να
αναλάβουν τα όπλα του φωτός. Το σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα θα μπο-
ρούσε να χαρακτηριστεί σαν ένα εγερτήριο σάλπισμα. Ο Παύλος απευθυνόμενος
στους Ρωμαίους, αλλά και σε όλους τους χριστιανού μας λέγει: « η νυξ πρόέκο-
ψεν, η δε ημέρα ήγγικεν, αποθώμεθα ουν τα έργα του σκόρους και ενδυσώμεθα

τα όπλα του φωτός»(Ρωμ.13,12), η νύχτα, δηλαδή η παρούσα ζωή, που μοιάζει με νύχτα, έχει πλέον προχωρήσει, η δε ημέρα της μέλλουσας ζωής και της εκδημίας μας προς τον ουρανό πλησίασε. Ας αποθέσουμε, λοιπόν, και ας πετάξουμε από την ψυχή μας και τη ζωή μας τα έργα του σκότους και ας ντυθούμε, σαν φωτεινά όπλα, τα έργα της αρετής. Δεδομένου ότι η μέρα και ώρα της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου δεν είναι γνωστή, για τον καθένα μας η στιγμή της συναντήσεώς μας με το Χριστό είναι αυτή του βιολογικού μας θανάτου. Ο Απόστολος των εθνών μας καλεί, ενόψει αυτής της βεβαίας προοπτικής, να εγκαταλείψουμε τον αμαρτωλό τρόπο ζωής και να επιλέξουμε το δρόμο της αρετής, που είναι λουσιμένος από το φως του Κυρίου. Όπως συμπεριφέρεται κανείς την ημέρα που τα βλέμματα πολλών τον παρακολουθούν, έτσι κι εμείς ας συμπεριφερθούμε με ευπρέπεια και σεμνότητα, όχι με άσεμνα φαγοπότια και μεθύσια, ούτε με πράξεις αισχροτήτας και ασέλγειας, ούτε με φιλονικίες και ζηλοτυπίες: **«ως εν ημέρα ευσημόνως περιπατήσωμεν, μη κώμοις και μέθαις, μη κοίταις και ασελγείας, μη έριδι και ζήλω»**(Ρωμ.13,13). Όπως βλέπουμε ο Απόστολος αναφέρεται και σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, που και στην εποχή του, αλλά και σήμερα ακόμη, αν σκεφτούμε όσα γίνονται στις μέρες του καρναβαλιού. Συνιστούν καταστάσεις πτώσης και σκοταδισμού για τον άνθρωπο. Μας μιλάει για «κώμους»(άσεμνα τραγούδια), για μεθύσια, ασέλγειες και παράνομες μείξεις, θυμούς και φιλονικίες. Όλα αυτά πηγαίνουν πάντα με τα μεθύσια και τις κοσμικές διασκεδάσεις. Δυστυχώς την περίοδο του Ιερού και παιδευτικού Τριωδίου και μάλιστα την παραμονή της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η κοινωνία, στην οποία ζούμε, μας έμαθε να τα βλέπουμε όλα αυτά σαν διασκέδαση και ψυχαγωγία. Αν δεν προηγηθεί το βήμα **«της απόθεσης»** των έργων του σκότους δεν μπορεί να ακολουθήσει τον Κύριο **«των όπλων του φωτός»** κανείς.

Η «απόθεση» των έργων του σκότους και ένδυση των αρετών, μας οδηγεί με ασφάλεια να εισέλθουμε στο **«στάδιο των αρετών»**. Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι μια πορεία με εσωτερικά χαρακτηριστικά, όπου καλούμαστε να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, για να συναντήσουμε το Θεό μας αναστημένο εκ των νεκρών, αφού πρώτα περάσουμε από το καμίνι του Πάθους και του Σταυρού τη Μεγάλη Εβδομάδα. Οι αρετές είναι πνευματικά γυμνάσματα, στα οποία καλούμαστε να συναγωνισθούμε την περίοδο που ανοίγεται μπροστά μας από αύριο, είναι η νηστεία, η προσευχή, η ταπείνωση, η ελεημοσύνη, η αγάπη, κυρίως όμως η μετάνοια. Όλα αυτά τα πνευματικά κεφάλαια συνθέτουν το έπαθλο του πνευματικού μας αγώνα και βοηθούν στην πνευματική μας ολοκλήρωση και την τελική ένωσή

μας με το Χριστό. Στο σημείο αυτό πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι το πολύ σημαντικό. «Οι αρετές από μόνες τους, προβαλλόμενες ως ανθρώπινα κατορθώματα, αποξενωμένες από τη Χάρη του Θεού, οδηγούν σε αντίθετα από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Μπορούν να εξάρουν τον εγωισμό μας και να πιστέψουμε στη δήθεν πνευματική μας αυτάρκεια. Όποιος φτάνει σε αυτό το συμπέρασμα καταστρέφει ό,τι έκτισε μέσα του.

Ένδυμα του πραγματικού, λοιπόν, χριστιανού δεν είναι απλώς οι αρετές, που προανέφερα, αλλά ο ίδιος Ο Χριστός. Είναι επομένως ανάγκη να πραγματοποιήσουμε την εντολή του Αποστόλου « και ενδυσώμεθα τα όπλα του φωτός», δηλαδή να φορέσουμε ως ένδυμα ψυχής μας τον ίδιο τον Κύριό μας Ιησού Χριστό. Να αγωνιστούμε όσο το δυνατόν περισσότερο, ώστε να Του μοιάσουμε και να ενωθούμε μαζί Του.

Από τις αρετές, που απαρίθμησα, η ναυαρχίδα αυτών είναι **«η μετάνοια»**. Η Τυρινή έχει κάτι το ξεχωριστό κι αυτό δεν είναι η ασωτία και ο καρναβαλισμός, είναι «η μετάνοια». Δεν είναι το ξέφρενο γλέντι, είναι ο σεμνός θρήνος της ψυχής για τις πτώσεις μας. Δεν είναι η ασυδοσία είναι η προετοιμασία μας για εντονότερο αγώνα, αφού βρισκόμαστε μια μόνο μέρα πριν τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Για να ζήσουμε την ανέσπερη ημέρα της ατέλειωτης χαράς, είναι απόλυτη ανάγκη να ζήσουμε κάποια άλλη μέρα, που στη διάρκεια του παρόντος χαρίζει ψυχική χαρά και ανάπαυση. Είναι η μέρα της μετάνοιας. Την ημέρα κάτω από το φως του ήλιου όλα φανερώνονται. Οι χριστιανοί το γνωρίζουν αυτό, ξέρουν ότι όλα θα αποκαλυφθούν την ημέρα: **«η νυξ προέκοψεν η δε ημέρα ήγγικεν»**(Ρωμ.13,12) γι'αυτό και σπεύδουν να προλάβουν. Όποιος φανερώνει μόνος του τα σκοτεινά του έργα, τις αμαρτίες του με τη « μετάνοια» και την «εξομολόγηση», αυτός μεταβάλλεται σε φως και δε φοβάται τη φανέρωση των έργων του τη μέρα της κρίσεως **«τα πάντα ελεγχόμενα υπό του φωτός φανερούται, παν γαρ το φανερούμενον φως εστί»**(Εφεσ.5,13).

Στη συνέχεια του αποστολικού αναγνώσματος ο Παύλος αναφέρεται στο θέμα των φαγητών, που ταλαιπωρούσε τότε τους χριστιανούς. Λέγει, λοιπόν, ο Παύλος: **«τον δε ασθενούντα τη πίστει προσλαμβάνεσθε, μη εις διακρίσεις διαλογισμών, ος μεν πιστεύει ει φαγείν πάντα, ο δε ασθενών λάχανα εσθίει»**(Ρωμ.14,1-2). Να δέχεσθε με καλοσύνη εκείνον που είναι αδύνατος στην πίστη και εξαρτά τη σωτηρία του και από τη διάκριση των φαγητών, άλλος μεν πιστεύει, ότι έχει το δικαίωμα να τρώγει όλα τα φαγητά, ο ασθενής όμως στην πίστη του τρώει λάχανα, γιατί φοβάται μη μολυνθεί από άλλα φαγητά και χάσει

την ψυχή του. Εκείνος που λόγω της ισχυρότερης πίστης του τρώει από όλες τις τροφές. **« ο εσθίων τον μη εσθίοντα μη εξουθενείτω και ο μη εσθίων τον εσθίοντα μη κρινέτω, ο Θεός γαρ αυτόν προσελάβετο»** (Ρωμ.14,3). «μη κρινέτω», λοιπόν, αδελφοί μου. Εδώ ξεσκεπάζεται το φοβερό πάθος της κατάκρισης, που πάντοτε ταλαιπωρούσε και ταλαιπωρεί ιδιαίτερα τους πιστούς.: **«συ τις ει ο κρίνων αλλότριον οικέτην; Τω ιδίω Κυρίω στήκει ή πίπτει, σταθήσεται δε δυνατός γαρ εστίν ο Θεός στήσαι αυτόν»**(Ρωμ.14,4). Έπειτα ποιος είσαι συ που κατακρίνεις ξένο δούλο; Μας λέγει ο Παύλος. Εάν στέκεται ή εάν πίπτει είναι υπεύθυνος απέναντι του Κυρίου του. Συ τον κατακρίνεις, αυτός όμως θα σταθεί με τη βοήθεια του Θεού. Ποιοι, λοιπόν, είμαστε εμείς που κατακρίνουμε ασύστολα τους άλλους; Ας εξετάσουμε προσεκτικά τον εαυτό μας, θα δούμε πόσο πάσχουμε κι εμείς στο θέμα της κατάκρισης, πόσο εύκολα ανοίγουμε το στόμα μας, για να κατακρίνουμε τους άλλους αδελφούς μας. Επιπλέον όταν κατακρίνουμε, χωρίς να το καταλαβαίνουμε, αποκαλύπτουμε την κακία που έχουμε για τους αδελφούς μας και το μεγάλο εγωισμό μας. Νομίζουμε πως τα ξέρουμε όλα κι ότι έχουμε το δικαίωμα να καυτηριάζουμε τα λάθη των άλλων. Κατακρίνουμε αυτά που βλέπουμε και δεν ξέρουμε ότι οι άλλοι μπορεί να μετανοήσουν, ενώ εμείς μένουμε σκλάβοι στο ολέθριο πάθος μας. Με αυτόν τον τρόπο διώχνουμε έτσι τη Χάρη του Θεού και παραχωρεί ο Κύριος και πέφτουμε στα ίδια αμαρτήματα, κάποτε και σε άλλα βαριά, ακόμη και σε σαρκικά, για να ταπεινωθούμε και να μετανοήσουμε. Ας ζητήσουμε με μετάνοια από το Θεό να μας δώσει τη Χάρη Του να απαλλαγούμε από το πάθος της κατάκρισης.

«Η ημέρα ήγγικεν», αγαπητοί μου. Πλησιάζει η ημέρα της αποχωρήσεώς μας από αυτή τη ζωή. Είτε διότι εμείς θα εμφανισθούμε στον Κύριο, τη μέρα του θανάτου μας, είτε διότι θα έλθει, κατά τη Δευτέρα Παρουσία Του, πάντοτε πρέπει να είμαστε έτοιμοι: **«ο Κύριος εγγύς ει τις ου φιλεί τον Κύριον, ή τω ανάθεμα, μαρά αθά»**(Α΄ Κορ.16,22). Εάν κανείς δεν αγαπά τον Κύριο με όλη του τη δύναμη της ψυχής του, ας είναι χωρισμένος από την Εκκλησία και το Χριστό.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός θα έλθει και θα μας κρίνει όπως πρέπει. Μαζί με τον Αδάμ ας θρηνησουμε σήμερα. Μαζί με τον Παύλο ας μετανοήσουμε. Μαζί με τους αγίους ας ζήσουμε τον πνευματικό αγώνα, γιατί **«η ημέρα ήγγικεν»**. ΑΜΗΝ.